

Shiva Mahimna Stotram in Gujarati

Shiva Mahimna Stotram – Gujarati Lyrics (Text)

Shiva Mahimna Stotram – Gujarati Script

રચન: પુશ્પદંત

અથ શ્રી શિવમહિમ્નસ્તોત્રમ ॥

મહિમ્નઃ પારં તે પરમવિદુષો યદ્યસદૃશી
સ્તુતિર્બ્રહ્માદીનામપિ તદવસન્નાસ્ત્વયિ ગિરઃ |
અથાહ વાચ્યઃ સર્વઃ સ્વમતિપરિણામાવધિ ગુણન
મમાપ્યેષ સ્તોત્રે હર નિરપવાદઃ પરિકરઃ ॥ 1 ॥

અતીતઃ પંથાનં તવ ચ મહિમા વાક્કનસયોઃ
અતદૃવ્યાવૃત્ત્યા યં ચકિતમભિધત્તે શ્રુતિરપિ |
સ કસ્ય સ્તોતવ્યઃ કતિવિધગુણઃ કસ્ય વિષયઃ
પદે ત્વર્વાચીને પતતિ ન મનઃ કસ્ય ન વચઃ ॥ 2 ॥

મધુરફીતા વાચઃ પરમમમૃતં નિર્મિતવતઃ
તવ બ્રહ્મન્ કિં વાગપિ સુરગુરોર્વિસ્મયપદમ |
મમ ત્વેતાં વાણીં ગુણકથનપુણ્યેન ભવતઃ
પુનામીત્યર્થેહ સ્મિન પુરમથન બુદ્ધિર્વ્યવસિતા ॥ 3 ॥

તવૈશ્વર્યં યત્તજ્જગદ્દુદયરક્ષાપ્રલયકૃત
ત્રયીવસ્તુ વ્યસ્તં તિસુષુ ગુણભિન્નાસુ તનુષુ |
અભવ્યાનામસ્મિન વરદ રમણીયામરમણીં
વિહન્તું વ્યાક્રોશીં વિદધત ઇહૈકે જડધિયઃ ॥ 4 ॥

કિમીહઃ કિંકાયઃ સ ખલુ કિમુપાયસ્ત્રિભુવનં
કિમાધારો ધાતા સૃજતિ કિમુપાદાન ઇતિ ચ |
અતર્ક્યૈશ્વર્યે ત્વય્યનવસર દુઃસ્થો હતધિયઃ

કુતર્કોઽયં કાંશ્ચિત મુખરયતિ મોહાય જગતઃ ॥ 5 ॥

અજન્માનો લોકાઃ કિમવયવવન્તોઽપિ જગતાં
અધિષ્ઠાતારં કિં ભવવિધિરનાદૃત્ય ભવતિ |
અનીશો વા કુર્યાદ ભુવનજનને કઃ પરિકરો
યતો મન્દાસ્ત્વાં પ્રત્યમરવર સંશેરત ઇમે ॥ 6 ॥

ત્રયી સાઙ્ખ્યં યોગઃ પશુપતિમતં વૈષ્ણવમિતિ
પ્રભિન્ને પ્રસ્થાને પરમિદમદઃ પથ્યમિતિ ચ |
રુચીનાં વૈચિત્ર્યાદૃજુકુટિલ નાનાપથજુષાં
નૃણામેકો ગમ્યસ્ત્વમસિ પયસામર્ણવ ઇવ ॥ 7 ॥

મહોક્ષઃ ખટ્વાજ્ઞં પરશુરજિનં ભસ્મ ફણિનઃ
કપાલં ચેતીયત્તવ વરદ તન્ત્રોપકરણમ |
સુરાસ્તાં તામૃક્ષિં દધતિ તુ ભવકૂપ્રણિહિતાં
ન હિ સ્વાત્મારામં વિષયમૃગતૃષ્ણા ભ્રમયતિ ॥ 8 ॥

ધૃવં કશ્ચિત સર્વં સકલમપરસ્ત્વધૃવમિદં
પરો ધ્રૌવ્યાઽધ્રૌવ્યે જગતિ ગદતિ વ્યસ્તવિષયે |
સમસ્તેઽપ્યેતસ્મિન પુરમથન તૈર્વિસ્મિત ઇવ
સ્તુવન્ જિહ્નેમિ ત્વાં ન ખલુ નનુ ધૃષ્ટા મુખરતા ॥ 9 ॥

તવૈશ્વર્યં યત્નાદ યદુપરિ વિરિચ્છિર્હરિરધઃ
પરિચ્છેતું યાતાવનલમનલસ્કન્ધવપુષઃ |
તતો ભક્તિશ્રદ્ધા-ભરગુરુ-ગૃણદ્ભ્યાં ગિરિશ યત
સ્વયં તસ્થે તાભ્યાં તવ કિમનુવૃત્તિર્ન ફલતિ ॥ 10 ॥

અયત્નાદાસાદ્ય ત્રિભુવનમવૈરવ્યતિકરં
દશાસ્યો યદ્વાઙ્મનભૃત રણકષ્ઠ-પરવશાન |

शिरःपद्मश्रेणी-रचितयरणाभोदुह-भलेः
स्थिरायास्त्वद्वक्त्रेस्त्रिपुरहर विस्फूर्जितमिदम ॥ 11 ॥

अमुष्य त्वत्सेवा-समधिगतसारं भुजवनं
भलात कैलासेऽपि त्वदधिवसतौ विक्रमयतः ।
अलभ्या पातालेऽप्यलसयलितांगुष्ठशिरसि
प्रतिष्ठा त्वय्यासीद ध्रुवमुपयितो मुह्यति भलः ॥ 12 ॥

यदृक्षिं सुत्राम्शो वरद परमोऽथैरपि सतीं
अधश्चक्रे भाणः परिजनविधेयत्रिभुवनः ।
न तय्यित्रं तस्मिन् वरिवसितरि त्वय्यरणयोः
न कस्याप्युन्नत्यै भवति शिरसस्त्वय्यवनतिः ॥ 13 ॥

अकाण्ड-ब्रह्माण्ड-क्षयचकित-देवासुरकृपा
विधेयस्याऽऽसीद् यस्त्रिनयन विषं संहतवतः ।
स कल्माषः कळे तव न कुरुते न श्रियमहो
विकारोऽपि श्लाघ्यो भुवन-भय- भङ्ग- व्यसनिनः ॥ 14 ॥

असिद्धार्था नैव क्वचिदपि सदेवासुरनरे
निवर्तन्ते नित्यं जगति जयिनो यस्य विशिभाः ।
स पश्यन्नीश त्वामितरसुरसाधारणमभूत
स्मरः स्मर्तव्यात्मा न हि वशिषु पथ्यः परिभवः ॥ 15 ॥

मही पादाघाताद् व्रजति सहसा संशयपदं
पदं विष्णोर्भ्राम्यद् भुज-परिघ-दुग्ध-ग्रह- गणम ।
मुहुर्दोर्दोस्थं यात्यनिभृत-जटा-ताडित-तटा
जगद्रक्षायै त्वं नटसि ननु वामैव विभुता ॥ 16 ॥

वियद्व्यापी तारा-गण-गुणित-ङ्गेनोद्गम-दुधिः

પ્રવાહો વારાં યઃ પૃષ્ઠતલધુદૃષ્ટઃ શિરસિ તે ।
જગદ્દ્વીપાકારં જલધિવલયં તેન કૃતમિતિ
અનેનૈવોન્નેયં ધૃતમહિમ દિવ્યં તવ વપુઃ ॥ 17 ॥

રથઃ ક્ષોણી યન્તા શતધૃતિરગેન્દ્રો ધનુરથો
રથાકે ચન્દ્રાકૌં રથ-ચરણ-પાણિઃ શર ઇતિ ।
દિધક્ષોસ્તે કોઽયં ત્રિપુરતૃણમાઽમ્બર-વિધિઃ
વિધેયૈઃ ક્ષીઽન્ત્યો ન ખલુ પરતન્ત્રાઃ પ્રભુધિયઃ ॥ 18 ॥

હરિસ્તે સાહસં કમલ બલિમાધાય પદયોઃ
યદેકોને તસ્મિન્ નિજમુદહરન્નેત્રકમલમ ।
ગતો ભક્ત્યુદ્રેકઃ પરિણતિમસૌ ચક્રવપુષઃ
ત્રયાણાં રક્ષાયૈ ત્રિપુરહર જાગર્તિ જગતામ ॥ 19 ॥

કૃતૌ સુપ્તે જાગ્રત્ ત્વમસિ ફલયોગે કૃતમતાં
ક્રવ કર્મ પ્રધ્વસ્તં ફલતિ પુરુષારાધનમૃતે ।
અતસ્ત્વાં સમ્પ્રેક્ષ્ય કૃતુષુ ફલદાન-પ્રતિભુવં
શ્રુતૌ શ્રદ્ધાં બધ્વા દૃઢપરિકરઃ કર્મસુ જનઃ ॥ 20 ॥

ક્રિયાદક્ષો દક્ષઃ કૃતુપતિરધીશસ્તનુભૃતાં
ઋષીણામાર્ત્વિજ્યં શરણદ સદસ્યાઃ સુર-ગણાઃ ।
કૃતુભ્રંશસ્વત્તઃ કૃતુફલ-વિધાન-વ્યસનિનઃ
ધૃવં કર્તુઃ શ્રદ્ધા-વિધુરમભિચારાય હિ મખાઃ ॥ 21 ॥

પ્રજાનાથં નાથ પ્રસભમભિકં સ્વાં દુહિતરં
ગતં રોહિદ્ ભૃતાં રિરમથિષુમૃષ્યસ્ય વપુષા ।
ધનુષ્પાણેર્યાતં દિવમપિ સપત્રાકૃતમમું
ત્રસન્તં તેઽદ્યાપિ ત્યજતિ ન મૃગવ્યાધરભસઃ ॥ 22 ॥

स्वलावष्ट्याशंसा धृतधनुषमहाय नृशवत
पुरः प्लुष्टं दृष्ट्वा पुरमथन पुष्पायुधमपि ।
यदि स्त्रैणं देवी यमनिरत-देहार्ध-घटनात
अवैति त्वामद्वा भत वरद मुग्धा युवतयः ॥ 23 ॥

शमशानेष्वकीडा स्मरहर पिशाचाः सहयराः
चिता-भस्मालेपः सगपि नृकरोटी-परिकरः ।
अमङ्गल्यं शीलं तव भवतु नामैवमभिलं
तथापि स्मर्तृणां वरद परमं मङ्गलमसि ॥ 24 ॥

मनः प्रत्यङ्गिते सविधमविधायात्त-मरुतः
प्रहृष्यद्रोमाशः प्रमद-सलिलोत्सङ्गति-दृशः ।
यदालोक्याह्लादं हृद एव निमञ्चामृतमये
दधत्यन्तस्तत्त्वं किमपि यमिनस्तत किल भवान् ॥ 25 ॥

त्वमर्कस्त्वं सोमस्त्वमसि पवनस्त्वं हुतवहः
त्वमापस्त्वं व्योम त्वमु धरशिरात्मा त्वमिति य ।
परिच्छिन्नामेवं त्वयि परिशता भिभ्रति गिरं
न विद्मस्तत्तत्त्वं वयमिह तु यत त्वं न भवसि ॥ 26 ॥

त्रयीं तिस्रो वृत्तीस्त्रिभुवनमथो त्रीनपि सुरान
अकाराद्यैर्वर्णैस्त्रिभिरभिदधत तीर्णविकृति ।
तुरीयं ते धाम ध्वनिभिरवदुन्धानमणुभिः
समस्तं व्यस्तं त्वां शरणद गृणात्योमिति पदम ॥ 27 ॥

भवः शर्वो रुद्रः पशुपतिरथोगः सहमहान
तथा भीमेशानाविति यदभिधानाष्टकमिदम ।
अमुष्मिन् प्रत्येकं प्रविचरति देव श्रुतिरपि
प्रियायास्मैधाम्ने प्रशिहित-नमस्योऽस्मि भवते ॥ 28 ॥

नमो नेदिषाय प्रियदव दविषाय य नमः
नमः क्षोदिषाय स्मरहर महिषाय य नमः ।
नमो वर्षिषाय त्रिनयन यविषाय य नमः
नमः सर्वस्मै ते तदिदमतिसर्वाय य नमः ॥ 29 ॥

बहुल-रजसे विश्वोत्पत्तौ भवाय नमो नमः
प्रबल-तमसे तत संहारे हराय नमो नमः ।
जन-सुभकृते सत्वोदिक्रतौ मृडाय नमो नमः
प्रमहसि पदे निस्त्रैगुष्ये शिवाय नमो नमः ॥ 30 ॥

कृश-परिणति-येतः क्लेशवश्यं क्व येदं क्व य तव गुण-सीमोल्लङ्घिनी शश्वदृङ्घिः ।
धृति चकितममन्दीकृत्य मां भक्तिराधाद वरद चरणयोस्ते वाक्य-पुष्पोपहारम ॥ 31 ॥

असित-गिरि-समं स्यात् कञ्जलं सिन्धु-पात्रे सुर-तद्रुवर-शाभा लेभनी पत्रमुर्वी ।
लिभति यद्वि गृहीत्वा शारदा सर्वकालं तदपि तव गुणानामीश पारं न याति ॥ 32 ॥

असुर-सुर-मुनीन्द्रैरयितस्येन्दु-मौलेः ग्रथित-गुणमहिम्नो निर्गुणस्येश्वरस्य ।
सकल-गण-वरिष्ठः पुष्पदन्ताभिधानः रुचिरमलघुवृत्तैः स्तोत्रमेतय्यकार ॥ 33 ॥

अहरहरनवधं धूर्जटेः स्तोत्रमेतत् पठति परमभक्त्या शुद्ध-चित्तः पुमान् यः ।
स भवति शिवलोके रुद्रतुल्यस्तथात्र प्रचुरतर-धनायुः पुत्रवान् कीर्तिमांश्च ॥ 34 ॥

महेशान्नापरो देवो महिम्नो नापरा स्तुतिः ।
अधोराज्ञापरो मन्त्रो नास्ति तत्त्वं गुरोः परम ॥ 35 ॥

दीक्षा दानं तपस्तीर्थं ज्ञानं यागादिकाः क्रियाः ।
महिम्नस्तव पाठस्य कलां नाहन्ति षोडशीम ॥ 36 ॥

कुसुमदशन-नामा सर्व-गन्धर्व-राजः
शशिधरवर-मौलेर्देवदेवस्य दासः ।

स भलु निज-महिम्नो ब्रष्ट अेवास्य रोषात
स्तवनमिदमकार्षीद दिव्य-दिव्यं महिम्नः ॥ 37 ॥

सुरगुरुमभिपूज्य स्वर्ग-मोक्षैक-हेतुं
पठति यद्वि मनुष्यः प्राञ्जलिर्नान्य-येताः ।
व्रजति शिव-समीपं किन्नरैः स्तूयमानः
स्तवनमिदममोघं पुष्पदन्तप्रणीतम् ॥ 38 ॥

आसमाप्तमिदं स्तोत्रं पुष्यं गन्धर्व-भाषितम् ।
अनौपम्यं मनोहारि सर्वमीश्वरवर्णनम् ॥ 39 ॥

धृत्येषा वाङ्मयी पूजा श्रीमच्छङ्कर-पादयोः ।
अर्पिता तेन देवेशः प्रीयतां मे सदाशिवः ॥ 40 ॥

तव तत्त्वं न जानामि कीदृशोऽसि महेश्वर ।
यादृशोऽसि महादेव तादृशाय नमो नमः ॥ 41 ॥

येककालं द्विकालं वा त्रिकालं यः पठेन्नरः ।
सर्वपाप-विनिर्मुक्तः शिव लोके महीयते ॥ 42 ॥

श्री पुष्पदन्त-मुप-पङ्कज-निर्गतेन
स्तोत्रेण किम्बिष-हरेण हर-प्रियेण ।
कृष्णस्थितेन पठितेन समाहितेन
सुप्रीणितो भवति भूतपतिर्भृशः ॥ 43 ॥

॥ धति श्री पुष्पदन्त विरचितं शिवमहिम्नः स्तोत्रं समाप्तम् ॥